

JAG TÄNKER PÅ PLACE DES VOSGES

2013-01-10

Av: Movium

Vad är egentligen en park? Enligt NE är en park en "större trädgårdsanläggning där gräs-, blomster-, busk- och trädplanteringar genomkorsas av ett system av promenadvägar och där kanaler och dammar tillsammans med skulpturer, fontäner, paviljonger samt andra mindre byggnadsverk ofta ingår."

Det är alltså definitionen av en fysisk plats, och hur den är inredd, men säger ingenting om vad som sker där. Är då en skatepark ingen park? Den parken, om någon, utgår ju från vad som sker där, men säger ingenting om utseendet.

Är det inte just detta som gör parken så sårbar i förtättningsivern? I alla byggnader vet man vad som ska ske, där är aktiviteten i centrum och arkitekturen får ta plats. Ofta på bekostnad av parken, den allmänrättsliga marken, som ska vara till för oss alla, för olika ändamål. När parker bara betraktas som ytor på en karta, berättar de ingenting om sitt innehåll, och definieras därför heller inte utifrån det, hur mycket som än kan pågå där.

Jag tänker på Place des Vosges i Paris. Det var stadens första planerade torg. Det liknar mest av allt en park, om man ska gå efter NE:s definition, minst av allt det vi brukar kalla torg. Här är fullt av folk, de sitter, solar, slappar, pratar, umgås, äter, spelar boll. Unga, gamla, medelålders, huller om buller och överallt.

Säkert är torget omtyckt tack vare sin vackra utformning, men platsen är vad den är tack vare den ständiga närvaron av människor.

Och ja – vad skulle vi kalla det? Parktorg, torgpark? Räcker ett ord för att täcka in det som pågår där, eller är en sådan ny beteckning bara ännu en benämning begränsad till fysisk plats? Hur ska man uppkalla platser för att få med dess innehåll?

En skatepark, är exempelvis en sådan benämning.

I det här temanumret av Movium Magasin undersöker vi vad parker är, om de behövs eller om de spelat ut sin roll. Och vi spejar efter nya uttryck – vad ska man kalla den nya typ av grönska som skapas i våra allt tätare och mer urbana livsmiljöer? Det som inte kan beskrivas och benämnas kan ju heller inte värnas.

Parken – det vill säga grönskan människan tar med sig in mellan husen i staden – är ett tecken på urbanitet: utan stad ingen park. Men det finns idag mer än bara traditionella parker. Det finns nya slags rum, företeelser och platser som skvallrar om vår tid, det skapas nya arkitektoniska lösningar där husarkitektur och landskapsarkitektur möts. De behöver sina namn.

Om bland annat detta, men också om upplevelser, hållbarhet, laddade diskussioner om framtida trädval och gränsöverskridande verksamhet – handlar detta nya nummer av vårt magasin.

Välkommen in bland bladen!

Om du vill köpa detta nummer av Movium Magasin, [klicka här »](#)